Ziynet Alacağında İspat ve Kusur

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 2. Hukuk Dairesi	09.06.2026	Kısmen Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/9974	2026/6338	TMK 174, TMK 4, TBK 50, TBK 51, HMK 370/1

ÖZET

Eşit kusur kabulü hatalı bulunarak kadın yararına tazminat koşullarının değerlendirilmesi gerektiği belirtilmiş; tanık beyanları bütün olarak değerlendirildiğinde ziynet alacağı davasının kabulü gerektiğine hükmedilmiştir.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/ziynet-alacagi-ispat-kusur-yargitay-2-hukuk-2026-6338/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

2. Hukuk Dairesi 2025/9974 E. , 2026/6338 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Konya Bölge Adliye Mahkemesi 2. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2024/798 E., 2025/2649 K.

DAVA TÜRÜ : Karşılıklı Boşanma - Ziynet Alacağı

İLK DERECE MAHKEMESİ : Aksaray 1. Aile Mahkemesi

SAYISI : 2022/653 E., 2023/678 K.

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda Bölge Adliye Mahkemesi Hukuk Dairesince verilen, yukarıda tarihi ve numarası gösterilen hüküm davacı-karşı davalı kadın vekili tarafından erkeğin davasının kabulü, kusur belirlemesi, tazminatlar ve ziynet alacağı davasının reddi yönünden temyiz edilmiş olup, kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

1.Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat

kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davacı-karşı davalı kadın vekilinin aşağıdaki paragrafların kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2.Taraflarca karşılıklı açılan boşanma davalarında, İlk Derece Mahkemesince yapılan yargılaması neticesinde erkeğin ağır kusurlu belirtilerek her iki davanın da kabulü ile tarafların evlilik birliğinin sarsılması hukuki sebebiyle boşanmalarına ve fer'îlerine karar verilmiştir. Davalı-karşı davacı erkek vekillince istinaf yoluna başvurulması üzerine istinaf incelemesi yapan Bölge Adliye Mahkemesince boşanmaya sebebiyet veren olaylarda tarafların eşit kusurlu oldukları, kadın yararına maddî ve manevî tazminata hükmedilmesi şartlarının gerçekleşmediği ve erkeğin, kadının ziynet alacağı davasının kabul edilmiş olmasına ilişkin istinaf başvurularusunun kısmen kabulüne, İlk Derece Mahkemesinin boşanmaya dair karar gerekçesinin düzeltilmesine, kadının maddî ve manevî tazminat taleplerinin reddine ve kadının ziynet alacağı davasının reddi yönünden yeniden hüküm kurulmuştur. Karar, davacı-davalı kadın vekilince yukarıda belirtildiği üzere temyiz edilmiştir. Her ne kadar Bölge Adliye Mahkemesince tarafların eşit kusurlu oldukları belirtilmişse de kusur belirlemesinin hatalı yapıldığı, Bölge Adliye Mahkemesince belirlenen ve gerçekleşen kusurlu davranışlara göre boşanmaya sebebiyet veren olaylarda erkeğin kadına nazaran ağır kusurlu olduğunun kabulü gerekir. Hal böyle iken Bölge Adliye Mahkemesince bu husus gözetilmeden, yanılgılı değerlendirme sonucu boşanmaya sebebiyet veren olaylarda tarafların eşit kusurlu olduklarının kabulü doğru olmamış ve bozmayı gerektirmiştir.

3.4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun (4721 sayılı Kanun) 174 üncü maddesinin birinci fıkrasında mevcut ve beklenen bir menfaati boşanma yüzünden haleldar olan kusursuz yada daha az kusurlu olan tarafın, kusurlu taraftan uygun bir tazminat isteyebileceği, aynı maddenin ikinci fıkrasında boşanmaya sebebiyet vermiş olaylar yüzünden kişilik hakları saldırıya uğrayan tarafın, kusurlu olandan manevî tazminat isteyebileceği öngörülmüştür. Yukarıdaki paragrafta açıklandığı üzere, evlilik birliğinin sarsılmasına sebep olan olaylarda tazminat isteyen kadının ağır ya da eşit kusurlu olmadığı, erkeğin kusurlu eylemlerinin kadının kişilik haklarına saldırı teşkil ettiği ve boşanma sonucu bu eşin, en azından diğerinin maddî desteğini yitirdiği anlaşılmıştır. O halde, Mahkemece, tarafların sosyal ve ekonomik durumları, tazminata esas olan fiilin ağırlığı ile 4721 sayılı Kanun'un 4 üncü maddesi ile 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 50 nci ve 51 inci maddelerinde düzenlenen "hakkaniyet kuralları" da dikkate alınarak kadın yararına uygun miktarda maddî ve manevî tazminata hükmedilmesi gerekirken, hatalı kusur belirlemesinin sonucu olarak yazılı şekilde hüküm kurulması doğru görülmemiş, bozmayı gerektirmiştir.

4.Kadın tarafından ziynet alacağı davasında, düğünde kendisine takılan ziynetlerin erkek tarafından alındığı ve üçüncü kişiler adına taşınmaz ve araç alımında kullanıldığı; bu nedenle ziynetlerin erkekten alınarak kendisine verilmesinin talep ve dava edildiği, erkeğin ise aşamalardaki savunmalarında ziynetlerin kadın tarafından götürüldüğünün beyan edildiği, Mahkemece yapılan yargılama neticesinde; ziynet alacağı davasının kabulüne karar verilmiş; erkek vekilinin istinaf başvurusu üzerine Bölge Adliye Mahkemesince davacı-karşı davalı kadının tanıkları ziynet eşyalarının iddia edildiği şekilde davalı-karşı davacı erkeğin babasına araç alımı davalı-karşı davacının ablası ve eniştesinin üzerine taşınmaz alımında kullanıldığına ilişkin görgüye dayalı beyanda bulunmadıkları; davalı-karşı davacının babasının araç alması, davalı-karşı

davacının ablası ve eniştesinin de taşınmaz satın alması başlı başına bu iktisapların kadının ziynet eşyalarının satılması suretiyle elde edildiğini göstermediği; yemin deliline de dayanmayan davalı-karşı davacının dayanmış olduğu iş bu maddi vakayı bildirdiği delillerle ispatlayamadığı gerekçesiyle ziynet alacağı davasının reddine karar verilmiş ise de, tanık beyanları bir bütün olarak değerlendirildiğinde kadının iddialarının; özellikle varlığını ispat ettiği ziynetlerinin erkek tarafından alınıp geri iade edilmediğinin ispat edildiği anlaşılmış olup bu hale göre davacı-karşı davalı kadının açtığı ziynet alacağı davasının kabulü gerekirken hatalı değerlendirme sonucu reddine karar verilmesi doğru görülmemiş ve bozmayı gerektirmiştir.

KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1.Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının yukarıda (2), (3) ve (4) numaralı paragraflarda belirtildiği üzere kusur belirlemesi ve kadının reddedilen tazminat talepleri ve ziynet alacağı yönünden BOZULMASINA,

2.Yukarıda (1) numaralı paragrafta belirtildiği üzere davacı-karşı davalı kadın vekilinin sair temyiz tirazlarının reddi ile Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozmanın kapsamı dışında kalan temyize konu diğer bölümlerinin ise 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 370 inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca ONANMASINA,

Temyiz peşin harcının istek halinde yatırana geri verilmesine,

Dosyanın Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

09.06.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.